

PRESSIKONVERENTS

3. november 2011

SISSEJUHATAV SÕNAVÕTT

Daamid ja härrad, tere tulemast meie pressikonverentsile. Täna oli mul au ja väga hea meel esmakordselt juhatada EKP nõukogu istungit. Nüüd jätkan meie hästi sisse töötatud suhtlusega reaalarajas ja annan koos asepresidendiga ülevaate meie tänase istungi tulemustest.

Regulaarse majandus- ja rahaturuanalüüsi põhjal otsustas nõukogu langetada **EKP baasintressimäärasid** 25 baaspunkti võrra. Ehkki inflatsioon on seni olnud kõrge ja püsib tõenäoliselt ka lähikuudel üle 2%, peaks inflatsioonimäär 2012. aastal langema alla 2%. Rahapakkumise kasvutempo on samas endiselt mõõdukas. Pärast tänast otsust peaks inflatsioon püsima poliitikakujunduse seisukohalt olulise aja jooksul kooskõlas hinnastabiilsuse eesmärgiga. Tõenäoliselt aeglustavad finantsturgudel kestvad pinged, mis avaldavad ebasoodsat mõju rahastamistingimustele ja kindlustundele, euroala majanduskasvu nii aasta teises pooles kui ka edaspidi. Majandusväljavaadet mõjutavad endiselt eriti suur ebakindlus ja süvenenud langusriskid. Mõned neist riskidest on ka realiseerunud, mistõttu on väga tõenäoline, et 2012. aasta SKP keskmise reaalkasvu prognoose ja ettevaateid korrigeeritakse märkimisväärselt allapoole. Sellises keskkonnas peaksid hinna-, kulu- ja palgasurved euroalal samuti leevenema ja tänane otsus on seda arvesse võtnud. Üldiselt on rahapoliitikas väga tähtis säilitada keskpikal perioodil hinnastabiilsus, fikseerides seega euroala inflatsiooniootused vastavalt meie eesmärgile hoida inflatsioonimäär keskmise aja jooksul alla 2%, kuid selle lähedal. Inflatsiooniootuste kinnistamine on eeltingimuseks, et rahapoliitika saaks toetada majanduskasvu ja töökohtade loomist euroala riikides.

Likviidsuse pakkumine ja refinantseerimisoperatsioonide pakkumismenetlused tagavad ka edaspidi, et euroala panku ei mõjuta likviidsuspiirangud. Samas tuleb silmas pidada, et kõik mittestandardised rahapoliitilised meetmed, mida rakendati finantsturgudel valitsenud teravate pingete ajal, on oma ülesehituselt ajutised.

Nüüd selgitan meie hinnanguid detailsemalt, alustades **majandusanalüüsist**. Euroala SKP kvartaalne reaalkasv, mis aeglustus 2011. aasta teises kvartalis 0,2%ni, on aasta teises pooles ilmselt väga tagasihoidlik. Näha on märke selle kohta, et eelnevalt tuvastatud langusriskid on realiseerunud ja seda peegeldavad ka ebasoodsad uuringuandmed. Ettepoole vaadates tundub, et euroala majanduse praegust kasvutempot pärsvivad mitmed tegurid, sealhulgas üleilmse nõudluse kasvu aeglustumine, tarbijate ja ettevõtete kindlustunde vähenemine ning rahastamistingimustele avalduvad ebasoodsad mõjud, mis tulenevad euroala mitme riigi võlakirjaturul valitsevatest pingetest. Samal ajal eeldame jätkuvalt, et euroala majandustegevust toetavad arenevate turgude edasine kasv, madalad lühiajalised intressimäärad ja mitmesugused finantssektori toimimise toetuseks võetud meetmed.

Nõukogu hinnangul ohustavad erakordselt suure ebakindluse taustal euroala majanduskasvu väljavaadet endiselt langusriskid. Need on valdavalt seotud veelgi teravnevate pingetega finantsturu mõnes segmendis nii euroalal kui ka kogu maailmas ning nende pingete võimaliku ülekandumisega euroala reaalmajandusse. Lisaks on langusriskid seotud endiselt kõrgete energiahindadega, proteksionismisurvega ja üleilmsest tasakaalustamatusest tingitud võimalike ebakorrapäraste arengusuundadega maailmamajanduses.

Hindade arengust rääkides jäi euroala aastane ÜTHI-inflatsioon Eurostati kiirhinnangu kohaselt oktoobris septembri tasemele, moodustades 3,0%. Inflatsioon on alates möödunud aasta lõpust olnud kiirem, peamiselt kõrgemate energia ja muu toorme hindade tõttu. Eelolevatel kuudel peaksid inflatsioon püsima üle 2% taseme, kuid seejärel 2012. aasta jooksul langema. Inflatsioonimäär peaks ootuste kohaselt püsima poliitikakujunduse seisukohalt olulise aja jooksul kooskõlas hinnastabiilsuse eesmärgiga. Selline areng kajastab ootust, et nii euroala kui ka üleilmse nõrgema majanduskasvu tingimustes peaksid hinna-, kulu- ja palgasurved samuti leevenema.

Nõukogu hinnangul on keskpika aja hindade arengu väljavaadet ohustavad riskid üldjoontes endiselt tasakaalus, arvestades ka täna vastu võetud otsust. Peamised hinnatõusuriskid on seotud kaudsete maksude ja reguleeritud hindade võimaliku tõusuga, mis tuleneb eelarve konsolideerimise vajadusest eelolevatel aastatel. Praegustes tingimustes peaks inflatsioonisurve

siiski tagasi tõmbuma. Põhilised langusriskid on seotud oodatust nõrgema kasvuga euroalal ja ka üleilmselt. Kui majanduskasv jääb aeglaseks pikemaks ajaks, on võimalik, et keskpika aja inflatsioonisurve euroalal väheneb.

Monetaaranalüüs näitab, et rahaagregaadi M3 aastakasv tõusis 2011. aasta augusti 2,7%lt septembris 3,1%ni. Erasektorile antud laenude aastakasv kohandatuna laenude müügi ja väärtpaberistamisega septembris augustiga võrreldes ei muutunud, jäädes 2,7% tasemele. Nagu augustiski, peegeldab sissevool M3sse suurenenud pingeid mõnel finantsturul. Eeskätt on septembri rahapoliitilist arengut ilmselt mõjutanud kesksete vastaspoolte kaudu toimunud sissevool rahaturufondide osakutesse ja tagasiostulepingutesse. M1 aastakasvumäär kerkis augusti 1,7%lt septembris 2,0%le.

Vastaskirjete poolel püsis kaupu ja mittefinantsteenuseid pakkuvatele ettevõtetele ning kodumajapidamistele väljastatavate laenude aastakasv (kohandatuna laenude müügi ja väärtpaberistamisega) septembris võrreldes augustiga muutumatuna ehk vastavalt 2,2% ja 2,6% tasemel. Need arvud ei viita sellele, et kasvanud pinged finantsturul oleks mõjutanud laenupakkumist, vähemalt kuni septembrini. Kuna see mõju võib aga ilmned teatud viitajaga, tuleb eeloleval perioodil laenuturu arengut hoolikalt jälgida. Asjakohases keskpikas perspektiivis on laia rahapakkumise ja laenumahu kasv viimastel kuudel üldjoontes stabiliseerunud. Aluseks olev rahapakkumise kasvutempo püsib seega üldiselt mõõdukas.

Rahaloomeasutuste üldine bilansimaht ei ole viimaste kuude jooksul märkimisväärselt muutunud. Pankade bilansside tugevus on finantsturgudel valitsevatest pingetest tuleneva negatiivse mõju leevendamise seisukohalt võtmetegur, mis soodustab majanduse piisavat rahastamist. Seetõttu tervitame Euroopa Ülemkogu otsust jätkata pankade kapitalipositsiooni suurendamist 9%ni esmastest omavahenditest 2012. aasta juuni lõpuks. Samuti toetame riikide järelevalveasutustele esitatud üleskutset tagada, et pankade rekapitalizeerimisplaanid ei viiks bilansimahtude ülemäärase vähendamiseni.

Regulaarse majandus- ja rahaturuanalüüsi põhjal otsustas nõukogu langetada **EKP baasintressimäärasid** 25 baaspunkti võrra. Ehkki inflatsioon on seni olnud kõrge ja püsib tõenäoliselt ka lähikuudel üle 2%, peaks inflatsioonimäär 2012. aastal langema alla 2%. Võrdlus meie monetaaranalüüsiga kinnitab, et rahapakkumise kasvutempo püsib mõõdukas. Pärast tänast

otsust peaks inflatsioon püsima poliitikakujunduse seisukohalt olulise aja jooksul kooskõlas hinnastabiilsuse eesmärgiga. Finantsturgudel endiselt jätkuvad pinged, mis avaldavad ebasoodsat mõju rahastamistingimustele ja kindlustundele, aeglustavad tõenäoliselt majanduskasvu nii aasta teises pooles kui ka edaspidi. Majandusväljavaadet mõjutavad endiselt eriti suur ebakindlus ja süvenenud langusriskid. Mõned neist riskidest on ka realiseerunud, mistõttu on väga tõenäoline, et 2012. aasta SKP keskmise reaalkasvu prognoose ja ettevaateid korrigeeritakse märkimisväärselt allapoole. Sellises keskkonnas peaksid hinna-, kulu- ja palgasurved euroalal samuti mõõdukamaks muutuma ja tänane otsus on seda arveesse võtnud. Üldiselt on väga tähtis, et rahapoliitika säilitaks keskmise aja jooksul hinnastabiilsuse, fikseerides seega euroala inflatsiooniootused vastavalt meie eesmärgile hoida inflatsioonimäär keskpika aja jooksul alla 2%, kuid selle lähedal. Inflatsiooniootuste kinnistamine on eeltingimuseks, et rahapoliitika saaks toetada majanduskasvu ja töökohtade loomist euroala riikides.

Eelarvepoliitikast rääkides peavad euroala riikide valitsused näitama paindumatut otsusekindlust oma individuaalselt võetud kohustuste täielikul täitmisel, kuna see on euroala kui terviku finantsstabiilsuse tagamiseks äärmiselt tähtis. Nõukogu arvestab eelarvega seotud kohustusi, milles 26. oktoobri euroala tippkohtumisel kokku lepiti, ja soovib tungivalt kõigil valitsustel täiel määral ja võimalikult kiiresti rakendada meetmeid eelarve konsolideerimiseks ja kestlike pensionisüsteemide tagamiseks ning tõhustada riigivalitsemist. Nende riikide valitsused, kus on rakendatud ELi ja IMFi ühist kohandamisprogrammi ja ka riigid, mis on eriti haavatavad peavad olema valmis võtma vajalikke lisameetmeid.

Kindlustunde, kasvuväljavaadete ja töökohtade loomise suurendamiseks peab eelarve konsolideerimine käima käsikäes **struktuurireformidega**. Seetõttu soovib nõukogu tungivalt kõigil euroala riikide valitsustel kiiresti rakendada ulatuslikke ja laiahaardelisi **struktuurireforme**. See aitab euroala liikmetel tugevdada konkurentsivõimet, majanduse paindlikkust ja pikaajalist kasvuvõimekust. Siin on olulisel kohal tööturureformid, mis peaksid keskenduma jäikuse kõrvaldamisele ja palkade paindlikkuse tagamiseks võetavate meetmete rakendamisele, nii et palku ja töötingimusi saaks kohandada vastavalt ettevõtte vajadusele. Üldisemalt väljendudes on praegusel keerulisel ajal ülitähtis jääda nii kasumimarginaalide kui palkade puhul mõõdukaks. Kirjeldatud meetmetega peaksid kaasnema ka struktuurireformid, mis suurendavad konkurentsi tooteturudel, eriti teenuste turul (kaasa arvatud suletud tegevusalade liberaliseerimine) ning kui see on asjakohane, tuleks erastada teenuseid, mida hetkel pakub

avalik sektor. Samal ajal rõhutab nõukogu, et euroala ametivõimud peavad kindlasti kiiresti võtma ja ellu viima 26. oktoobri euroala tippkohtumisel välja kuulutatud ja soovitatud meetmed.

Nüüd oleme valmis vastama teie küsimustele.